

amendementsrecht van de Raad. Volgens de Raad zou een dergelijke uitoefening van het recht tot intrekking voorts indruisen tegen artikel 10, leden 1 en 2, VEU, omdat de Commissie niet langer een instelling zou zijn die belast is met een uitvoerende taak, maar op hetzelfde niveau aan het wetgevingsproces zou deelnemen als de instellingen die een democratische legitimiteit bezitten.

Ten tweede vormt de intrekking van het voorstel tevens schending van het beginsel van loyale samenwerking als bedoeld in artikel 13, lid 2, VEU. Enerzijds betoogt de Raad dat de intrekking van het voorstel voor een verordening zeer laat is gebeurd. Na een groot aantal tripartite vergaderingen in de fase van de eerste lezing („trialogen”) heeft de Commissie haar voorstel voor een verordening alsnog ingetrokken op de dag waarop het Parlement en de Raad het bereikte compromis hadden moeten paraferen. Anderzijds verwijt de Raad de Commissie dat zij niet alle binnen het kader van het reglement van orde van de Raad bestaande procedurele mogelijkheden heeft benut alvorens tot intrekking over te gaan.

Ten slotte betoogt de Raad dat de bestreden intrekkingshandeling het vereiste dat handelingen moeten worden gemotiveerd, als bedoeld in artikel 296, tweede alinea, VWEU, niet in acht heeft genomen. De Raad verwijt de Commissie dat zij bij haar intrekkingbesluit geen enkele toelichting heeft verschaft en dat besluit op generlei wijze bekend heeft gemaakt.

Hogere voorziening ingesteld op 22 juli 2013 door Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 14 mei 2013 in zaak T-19/12, Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) — Impexmetal

(Zaak C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirante: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (vertegenwoordiger: P. Borowski, advocat)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Impexmetal S.A.

Conclusies

— het arrest van het Gerecht volledig vernietigen en het beroep van 9 januari 2012 volledig toewijzen door vernietiging van

de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 27 oktober 2011;

- indien deze vordering niet wordt toegewezen, het arrest van het Gerecht volledig vernietigen en de zaak naar het Gerecht terugverwijzen voor een nieuw onderzoek;
- de andere partijen in de hogere voorziening verwijzen in de kosten van de procedure, daaronder begrepen de kosten die rekwirante zijn opgekomen in de procedure voor de kamer van beroep en voor de oppositieafdeling van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt alsmede in de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante verwijt het Gerecht schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾, door de toepassing van deze bepaling op een feitelijke situatie die niet daaronder valt.

Volgens rekwirante is die bepaling onjuist toegepast doordat het Gerecht ten onrechte heeft vastgesteld dat het teken van rekwirante overeenstemt met het teken van interveniënte en er dus bij het publiek verwarringsgevaar bestaat. Het Gerecht heeft niet in aanmerking genomen dat:

- waren in de vorm van „machines en werktuigmachines”, die door het teken van rekwirante worden aangeduid, en waren in de vorm van „lagers”, die door het teken van interveniënte worden aangeduid, aanzienlijk van elkaar verschillen en zeker geen complementaire waren zijn;
- het teken van rekwirante en het teken van interveniënte aanzienlijke visuele verschillen vertonen;
- het teken van rekwirante het zelfstandig naamwoord „Kraśnik” als woordbestanddeel bevat, dat aanzienlijke invloed uitoefent op de verschillen op visueel, fonetisch en begripsmatig vlak tussen de conflicterende tekens;
- het teken van rekwirante en het teken van interveniënte op fonetisch vlak aanzienlijke verschillen vertonen;
- het teken van rekwirante een onderdeel van haar handelsnaam is en die naam reeds lang voor de datum van de aanvraag werd gebruikt;
- dit teken een historisch gerechtvaardigde aanduiding ter onderscheiding van rekwirante is;
- er sprake is van een lange en vreedzame co-existentie van voornoemde tekens;

— de overeenstemming tussen de conflicterende tekens niet de vaststelling rechtvaardigt dat deze kan leiden tot verwarringsgevaar.

(¹) Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 24 juli 2013 — Europese Commissie/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-425/13)

(2013/C 274/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Valero Jordana, F. Castillo de la Torre, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— artikel 2, tweede zin, van en afdeling A van het addendum/de bijlage bij het besluit van de Raad tot machtiging om onderhandelingen te openen over de koppeling van het

EU-systeem voor de handel in emissierechten aan een systeem voor de handel in emissierechten in Australië, nietig verklaren of subsidiair

— het besluit van de Raad nietig verklaren en de gevolgen van het bestreden besluit handhaven indien het volledig wordt nietig verklaard, en

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: schending van artikel 13, lid 2, VEU en van de artikelen 218, leden 2 tot en met 4, VWEU en 295 VWEU en van het beginsel van institutioneel evenwicht. De Commissie betoogt dat de Raad artikel 218 VWEU heeft geschonden door unilateraal aan de Commissie een gedetailleerde procedure op te leggen waarin ex novo bevoegdheden aan de Raad worden toegekend en verplichtingen aan de Commissie worden opgelegd waarvoor die bepaling geen grondslag biedt. De Raad heeft tevens artikel 13, lid 2, VEU juncto artikel 218, lid 4, VWEU en het beginsel van institutioneel evenwicht geschonden, omdat de Raad de hem bij de Verdragen toebedeelde bevoegdheden ten nadele van de Commissie en het Europees Parlement heeft uitgebreid.

Tweede middel: schending van artikel 13, lid 2, VEU en artikel 218 VWEU en van het beginsel van institutioneel evenwicht, omdat het bestreden besluit bepaalt dat de gedetailleerde onderhandelingsposities van de Unie door een bijzonder comité of door de Raad zullen worden bepaald. Artikel 218, lid 4, VWEU geeft het bijzondere comité slechts een raadgevende rol (overleg).